

Markerne. — Medens den ærede foregaaende Taler har anbefalet mit første Forslag, er jeg ikke saa heldig at kunne anbefale det ærede Medlems Forslag om, at Ræven skal fredes. Jeg tror egentlig, at det ærede Medlem har for megen Omsorg for Ræven, thi det kan neppe falde noget fornuftigt Menneske ind at skyde den om Sommeren, undtagen man ser den gjøre Skade, idet den ikke er til nogen Nytte paa den Tid, da dens Skind ikke bur noget. Hvad jeg derimod er enig med det ærede Medlem i, og hvad jeg gjerne skal være med til at stille Endingsforslag om til 3die Behandling, er, at Væselen bør fredes; thi jeg tror, at dette Dyr gjør uhyre Nytte, hvor det findes, og det er mig ikke bekendt, at det noget Sted gjør Skade. Med disse Ord skal jeg slutte og anbefale mine Forslag.

Jagd: Jeg skal meget nødig trætte det ærede Thing med en vidtløftig Udtalelse om det foreliggende Lovforslag, saameget mere som jeg, dog i det Væsentlige anerkjender Værdien af Udvalgets Arbejder og i Gæt og Alt kan slutte mig til, hvad de to sidste ærede Talere have udtalt, undtagen forsaavidt den ærede sidste Taler udtalte sig mod den foregaaende Talers Forslag om Ræven, idet jeg aldeles kan tiltræde dette Forslag. Naar den ærede sidste Taler saaledes udtalte, at han anser det for betænkeligt at gaa ind paa Forslaget om, at Ræven skulde nyde samme Fredetid som en Mængde andre Dyr, da tror jeg dog, at dette kan være temmelig nødvendigt, idet jeg ligesom det ærede Medlem for Beile (Raben) mener, at Ræven udøver en overordentlig gavnlig Indflydelse paa Udryddelsen af en Del af de mest skadelige Dyr paa Markerne. Hvad derimod den ærede sidste Talers Udtalelse om Væselen angaar, da maa jeg paa det Bestemteste støtte den. Det forundrer mig i højeste Grad, at det ærede Udvalg har kunnet berøve Væselen den Bessyttelse, den hidtil har havt, og som jeg i den Grad anser for nødvendig, at jeg i 2 Aar har udsat en Præmie af 5 Rd. for hver levende Væsel, man bragte mig. Mine Plantager og Enger bleve nemlig ødelagte af Markmus, og først efter at jeg i disse 2 Aar havde betalt ikke saa Præmier

for levende Væsel, lykkedes det mig at faa mine Plantager og Enger i Fred for den næsten ubegribelige Masse Mus, hvormed de vare øvsaandede. Jeg anser derfor Væselens Udryddelse for at være i den Grad farlig, at jeg vilde stemme imod enhver Lov, der unddrog den sin Bessyttelse. Det Samme gjælder til en vis Grad om Alderen, og skjøndt jeg ikke har den personlige Erfaring om Alderen, som jeg har om Væselen, saa tror jeg dog, at der er Ægne, hvor den har spillet omtrent samme Rolle, som Væselen hos mig. — Hvad den ærede sidste Talers Forslag om istedetfor „Epurve“ at sætte „Graaspurve“ angaar, da maa jeg ligeledes meget anbefale dette Forslag, idet jeg aldeles ikke kan indse, af hvilken Grund vi skulde unddrage vore forskjellige Emaafugle af den Bessyttelse, vi kunne skjænke dem. Hvad derimod Graaspurven angaar, skal jeg indrømme, at under visse Forhold kunne disse Fugle formere sig til saa utrolige Mængder, at det kan være nødvendigt for Kornmarkernes Skyld at have fuld Frihed overfor dem. — Medens jeg nu ellers i Gæt og Alt kan erkjende Værdien af det ærede Udvalgs Samarbejdelse af Lovforslaget, maa jeg dog i Henseende til § 2 sige, at det forekommer mig, at Udvalget ikke tilstrækkeligt har sørget for at bessytte mange af de Dyr, der ere til stor og væsentlig Nytte, ja om hvilke det i mange Retninger kan siges, at det er et Bessærdsprogsmaal at faa dem fredede. Det almindelige Udtryk, at „det er Enhver forment, indenfor Grændserne af de ham enten tilhørende eller til Brug overladte Forder at fange, skyde eller paa anden Maade at dræbe alle Elags Rovfugle“, indeholder vistnok en for udstrakt Tilladelse, idet Ordet „Rovfugl“ har et saa overordenligt vidt Omfang, at alle de Fugle, der ødelægge Insekter og Larver, komme med ind derunder. (Modsigelse), Ingen vil kunne benegte, at enhver Fugl, der ødelægger andre Dyr, henhører under Kategorien Rovfugle. Jeg kan derfor paa ingen Maade anerkjende, at dette almindelige Udtryk her er paa sin rette Plads, og naar man vil tage de Undtagelser for sig, der ere gjorte fra Reglen, saa vil man se, at der er noget meget Elastisk ved disse Undtagelser.